

રમુજ રહસ્ય ❀

યાને

❀ કાઠીયાવાડી દોહરા

દોહરો

ખેતર હોય તો ખેડીએ, વળીદુંગર ખેડ્યા ન જાય.
કુવા હોય તો ગાળીએ, સમુદ્ર ગાળ્યા ન જાય;
કાગળ હોય તો વાંચીએ, કરમ વાંચ્યા ન જાય.
રત હોય તો તોડીએ, વળી પ્રીત તોડી કેમ જાય ?

ઘણા સુધારા વધારા સાથે સંગ્રહ કરી
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર નુરમામદ જુસુખ મેમણ પડધરીવાલા
(કાઠીયાવાડ)

ટેકાણું નોવેલ્ટી સીનેમા—ટીબીટ ઓપીસ સામે
ધીકાંટા રોડ—અમદાવાદ

આવૃત્તી ૧ લી સને ૧૯૩૦. નકલ ૪૦૦૦

આ ચોપડી પાનકોરના નાકે વાચુ વ પ્રી-ટીન પ્રેસમાં
ઇશ્વરલાલ મોતીલાલે છાપી.

કિંમત ૦-૦-૩ પાઈ

૨મું રાહસ્ય

યાને

કાઠીઆવાડી દોહરા.

દોહરા.

ઉનાળે શિયાળે નીપજે, ચોમાસે જડ જાય,
 નહીં થડ નહીં ડાળી પાંખડી, વરણુ અઢારે ખાય. (મીઠું)
 વેંત જેવડી વરખડી, ને ઢાલ જેવડું કુલ,
 કાચા કમળ ઉતરે, તેનું પાકે થાયે મૂલ. (કુંભારનો ચાક)
 જનમ્યો ત્યારે દસ ગણો, જોખન મહી અપાય,
 વૃદ્ધ થતાં વાવે ઘણું, એ અમને કહો રાય. (પરછાયો)
 નગરમાં નાગી ફરે, વનમાં પહેરે ચીર,
 તે તમે લાવજો, મારી સગી નણુંદના વીર. (સોપારી)
 નર એક ફરતો કુંદડી, માથે શીંગજ એક,
 ચાંચ વીના ચુંગે ઘણું, વરણુ કરો વિવેક. (રેંટીઓ)
 જળમાં પેસી ઘર કરે, વળી જળમાં પેસી ન્હાય,
 મસ્તક વાઢે ન મરે, તેની આંખ ફાટે જીવ જાય. (ઠાંગર)
 બાપે જન્મી બેટડી, ને બેટીએ જનમીયો બાપ,
 તે અર્થ કરો મારા ઠાકરા, બેટી વધી કે બાપ, (આંખો)
 કાળ ભરે પણ મૃગ નહિ, નહિ સસલો નહિ શ્વન,
 મહાં ઉંચું પણ મોર નહિ, સમજો ચતુર સુખણુ (દેડકો)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૭૬૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨મજી ૨૯૨૫

નિધાય સીડ: ૩૫૩ :: ૨૩૯૬૨

નર વીના જે નીપજે, પાપે પેદા થાય,
જેને છોડે જેવેલો, એ સમને કહો રાખ.

(દુકાળ)

પડી પડી પણ ભાંગી નહિ, વળી કકડા થમા એ ચાર
વગર પાંખે ઉડી, ગઈ તમે પંડીત રો વિચાર (રાત)

પશુ નહિ પણ ચાર પગ, એક વાંઝો એ શીશ,
રાખે બાળક તે પેટમાં, બાતે પંઠ કહીશ. (ઘોડીયું)

પાંચ વેંતની પુતળી, મુખ લોહાના દંત,
નારી સંગે નીત રમે, ચતુર વિચારે ચંત. (સંબેલું)

પઢતો પણ પંડીત નહિ, પુરો પણ નહિ ચાર;
ચતુર હોય તો ચેતજો, મધુરો પણ નહિ ચાર. (પેપટ)

પણ મુખને તેર પગ, સાંભળો ચતુર સુભાણ,
નર ઉપર નારી ચઢે, પછી થઈ છે તાણુમલાણ. (કુખણો)

હું જતો તો સારે કામે, ભુંડી નહિ ભાળ્યો,
ઉપર દેવતા નીચે પાણી, વચ્ચે કુટી ખાર્યો. (તંબાકું)

ઉત્તમ કુળથી ઉપજી, તાત તણે જે તાત;
તે સાથે વિવાહ કર્યો, સુણજો સન્નજન બાત. (છાસ)

એક નરે નરને ગળ્યો, તેથી શોભે તંન,
એક તો ઉત્તમ જન ગણો, સમજો તમે સુભાણ. (ડંગલો)

સો આંખા સો આંખલી, ખસે બીજા બાડ,
કોર વીનાનું પાંદડું, રાજા ભોજ કરે વિચાર. (ડુંગળીનું પાન)

સોપારી જેવડું સારંગડું, તલનો ત્રીજો ભાગ;
એ સારંગડે એ રત્ન જડીયાં, એક ઘરતી ને બીજું આલ (આંખ)

જીવતી જાતે ઉજળી, મુખ નાસીક ને નેણ;
 અન્ન ઉઠક નિંદ્રા નહિ, વઢન વઢને વેણ. (સર્પ કાંચળી)
 લંકા લપેટણ સીતા હરણ, નહી લંકા પતી રાય,
 જીસ કારણ કૌરવ હણ્યા, મોકલાવો મારા નાથ. (ચીર)
 ધેળી ધરતીને કાળા ચણા,
 હાથે વાળ્યા ને મોઢે લણ્યા. (અક્ષર)
 શીંગ સહીત જન્મ્યો, જોખનમાં શીંગ જાય;
 વૃદ્ધ પણે શીંગ ઉપજે, એ અમને કહો રાય. (ચંદ્ર)
 પત્થર મટી થઈ પ્રેમદા, લોજન કરતા ગાય;
 અર્ધું અંગ ફરે કુદડી, તેનું એકું સહુજન ખાય. (ઘંટી)
 નારી પણ નીરખળ નહિ, કાળી પણ નહિ કોયલ;
 વસે દરે સાપણ નહિ, ઉત્તર એનો બોલ. (તલવાર)
 ગાય વીયાણી ગાંદરે, વાછરડું ફાડા મોહ,
 નારી જુલે પારણે, એના વાછરડા લશ્કર મહો. (બંદુક)
 હતી ત્યારે હું હતી, માર ખાધો પણ મે;
 પરણ્યા પછી મારે, તો મરહ વખાણું તને. (હાંકલી)
 આઠ કકડે નીપજ્યો, બે નારી નર મળી ચાર,
 તેમાં બેના પુષક વસે, તમે તમે ભરથાર. (પતંગ)
 અપ્ત નર બાંધ્યા તાતણે, મળીએ વાનર ચાર;
 તે બતાવો શેઠજી, તેની થઈ એક નાર. (ચોરી)
 નરથી નારી નીપજે, જેથી શોભે નાર;
 જરૂર જોઈ જીવતીને, તેને શીર ભરથાર. (લેંસ)

નવ ગ્રહમાં જે મુખ્ય છે, તેનો અહોધય હોય,
તેના નામે નામ છે, તે મુજ સાથે જોય. (ચાંદલો)

મુખ મંડળ પુરૂષ તણુ, હૃશ્મન ન ગણે જોહ,
નાર વડે નર જાણીએ, અમ આગળ કહો એહ. (મુછ)

ઈંદ્ર વાહનથી ઉપજે, નારી દસ કે બાર,
તે નરતો નારી કને, તેનું લાગ્ય અપાર. (ચુડો)

માથા કેરો ગોફણો, વળી હૈયા કેરો હાર,
દહાડે કરે દીકરો, રાતે કરે ભરથાર (સાડલો)

એક અંધારી ચોરડી, વળી ખીજ વેરણુ રાત
ત્રીજો શાકનો ઢાલીઓ જગડો લાગ્યો સારી રાત

નહી કાંઠે નેહડો, વળી શુંદા જેવડું ગામ
કુંવારી છોડીને ત્રણ દીકરાં તેને પરણ્યાનું શું કામ

પારે નાચે પારવેડા, હૈયે નાચે મોર
પરણ્યા એટલા માનવી, પીટ્યા કુવારા હરાયા ઢોર

હાંચી મેડી ઉજળી, વળી નીચે કંદોધઓના હાટ,
કુંવારો મુલવે લાડવા, કે તેનાં વાંઢા જીવે છે વાટ

પાકી કેરી કચમચે, કાચી ઝોલા ખાય,
ચતુર નર ચાખી ગયા મુરખ ધક્કા ખાય.

માલણુ વેચે મોગરા ધાંચણુ વેચે તેલ,
વેશ્યા વેચે (સમજી જજો) રૂપીઆના એકજ શેર.

છાતી વચ્ચે શેરડો, માથા વચ્ચે વાટ
હાંટી વચ્ચે દરીઓ ભર્યો પીજો માજમ રાજ.

કાળા કપડું ગજનું, વળી માહે ભર્યું છે હીર,
ધરનો ધણી પીટ્યો હીજડો, પડોશી ખાવન વીર

મહુડો માળો નવ ધાએ વળી લીમડો હેરે જાય,
 પારકો પુરૂષ ના સેવીએ એતો પસોદીએ ઉઠી ઘેર જાય
 સોપારી વખાણું સોરઠી જેના લીલા પીળા રંગ,
 સ્ત્રી વખાણું કાઠીઆવાડી જેના વાળે વળે અંગ
 ઉંચી ગોરી ઉજળી વળી જળ ભરવાને જાય
 કાંટો વાગ્યો પ્રેમનો તે તો ઉભી ઉભી જોડા ખાય
 અંગ કાળું દાંત ઉજળે ચાલે ચમક ચાલ
 સાસુ વહુને ઢીકરી એ ત્રણેનો એક ભરથાર
 રોરી ખરી પણ શાંકડી નયન પાસા પણ દુર
 પરણ્યો ખરો પણ હીજડો માફ જોખન જાય ભરપુર
 ઉંચી ડોકને શીંગડા મધુરા મધુરા ન ખોલ
 અમે હૈયાના જાંરવા માફ જોખન કરે છે જોર
 હસીને ઢાળ્યો ઢોલીઓ વળી ખેસીને કરી વાત
 પરણ્યા કરતા રંડાયો ભલે પીટ્યો હૈયે ન હરખાય નાથ
 માથુ દુખે જો પુરૂષનું તો ખાયડી એ ખામ છે
 એ ખામનું માલોશ કરોતો ખસ પછી આરામ છે
 અધરાથી આજે માન છે અધરાથી આજે નામ છે
 ખસ ધકેલ પંચા દોઢસો ને રાખનારો રામ છે
 આ પુરૂષની પીસ્તોલ મા અધરાનો ગોળી ખાર છે
 માટેજ કહું છું ખેડને સમજી જવામાં સાર છે
 અધરા વગર ઘર ખાર ભાડે કોઈ પણ દેતું નથી
 જ્યાં જાવ ત્યાં પરણેલ છે પુછ્યા વગર રેતું નથી

આ જીંદગીએ ચાર દીનની ચાંદની કેવાય છે
 ગુણ ખીલેલા જોઈને ખુલ ખુલ હૃદય હરખાય છે
 ચુમવા તાહરા ગુલાબી ગાલ જીવ લલચાય છે
 અલંગવા મન મોહીની આ મન અપ્રીત થાય છે
 ટાને હીમાળે શેવીઓ કેને શેવી આગ
 કાણે કરવત મુકાવીયાં કંઈ નારીને કાજ
 ચીર ફાટી ધબ્ધ કંઈ વળી કંકણ મુકું નીસાન
 ઊતર ચુકા કારમા તારો પીયુ પોઢે મસાણુ
 અંગની કુંડમાં નીર્યો વળી લમર કુંડમાં નાચ
 પંડીત પુછે પંડીતને તેના કુલ વેલાને ખાય,
 કર વીનાની કામનો મેખ વીના જે દંત,
 મુવેલી જીવતાને ગળે મોકલજે શીલીયન કંથ
 જેને નડે પવન ન સંચરે જેને છાયે ખેસે ન કોય
 તે ફળ મોકલજે મારે એકાદવીનું વરત હોય
 ઊભો નર નંદ્રા કરે ઝડક તડકો ખાય
 જેની મુછે મોતી નીપજે તમે ચતુર કરો વિચાર
 તનના કંઈ તાજવા મનના કંઈ બબર
 હૈયાની કંઈ હાટડી હુંતો કણુજ કંઈ વેપાર
 ખંભાત ગાડા જોતર્યા મહી ભયું છે હીર
 પીયુજી હોયજો મુલવે માચ ફાટી ગયા ચીર
 નારી ફટી નર થયો સુરા પેરે ઘાય
 આઠમા શરણુ લોગવી પાછી નારી થઇ ઘર બાય

પાટણ દીવો પ્રગટીયો મેસ પડી મેવાડ,
 આંજનારી આખુગઢ વસે એનો છેલ્લ વસે ગુજરાત.
 કુવા ઢાંકણ ઢાંકણ ખેતર ઢાંકણ વાડ
 બાપનું ઢાંકણ ખેટડો ધરતું ઢાંકણ નાર
 ડુંગર ઉપર દેવડી ઉપર કળામય મોર
 રાજ તારા મહેલમાં મેંતો દીકું અંધારૂં ઘોર
 મગ મગ જેવડા મોતીડા આડા અવળા વેઠ
 જીવા બાયના છોરવા તમને આવડો શો શનેહ
 આગણ વાવું એલચી સીચાવું નાગર વેલ
 પરણ્યો હોય તો પાળ જે નીકર પીયર વળાવી મેલ
 આખે ટોખે મોરીઓ કોણ સોપુ રખવાળ
 પેલો પાડોશી પાતળો મારો પરણ્યા નાનેરૂં બાળ
 કાઠીયાવાડ માંડે ખેટણું પડધરી માંડેજ ગામ
 જાતના છીએ મેમણ નુરમામદ માંડેજ નામ
 કાચો લીંબુ કચમચે નખ દીધો કરમાય
 નથી આખ્યો ધરને નાવડે પરઘેર સુકાયા કેમ જાય ?

પ્રિય વાંચક આ—(દોહરા) ના અધુરા રહેલા (દોહરા)
 રમુજી રહસ્ય ચાને કાઠીયાવાડી (દોહરા) ભાગ બીજામાં
 વાંચવા કૃપા કરશે નીચે સરનામે મળે.

દરેક જાતની ચોપડી વેચનાર

બુકસેલર નુરમામદ જુસબ મેમણ.

ડૉ. નોવેલ્ટી સીનેમા ટીકટ આર્કીસ સામે

ધીકાંટા રોડ—અમદાવાદ.

રમુજ રહસ્ય

યાને

કાઠીયાવાડી દોહરા

ભાગ બીજો

ઘણા સુધારા વધારા સાથે સંગ્રહ કરી
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
બુકસેલર નુરમામદ જુસુબ મેમણ પડધરીવાલા
(કાઠીઆવાડ)

ટેકાણું નોવેસ્ટી સીનેમા—ટીકીટ ઓફીસ સામે
ધીકાંટા રોડ—અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૧ લી સને ૧૯૩૦. નકલ ૪૦૦૦

આ ચોપડી પાનકોરના નાકે વાસુદેવ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
ઈશ્વરલાલ ચોતીલાલે છાપી.

કિંમત ૦—૦—૩ પાઈ

રમુછ રહસ્ય ચાને કાઠીયાવાદી-દોહરા

દોહરા

- જલ્મની જલ્મ તો ભકત જલ્મ કાં દાતા કાં સુર
નહિ તો રહેજે વાંજણી રખે ગુમાવે નુર ૧
- દોલા ન ઢાળે દોલીયો દોલીયે જોખન દબે નહિ
આજ અમને સાથરીએ સુવાડ ફુખમા ને દેવરો ૨
- દેવરા તારી ડેલીએ બહાર ઉભા બે
એક જોવું તો એક ભુલુ કોને માગુ મને દે ૩
- ડાખલ ભર્યા સુરમા માથ મયુક્તા ઘી
માદળે માદળે આટકી નવજો આથમીયો દી ૪
- હું જાંપો ને તું જાંપલી ખોટીને ખંડગ થયા
મોઢે ચટ્ટી મંગાણું નહિ વરહો ના વરહો ગયા ૫
- વાડે વેલો ન વાવીએ વાડ વેલાનેજ ખાય
કાળા માથાનો માનવી અમને માયા લગાડી જાય ૬
- જાગ્રા જાડનો જુમખો મહી કાટાળી ડાળ
ફાટેલ રાડને ખોલાવીએ તે જટપટ કાઢે ગાળ ૭
- આકાશનો મોરજો ઓલે કાંઠે ચરવા જાય
સોળ સોળ વરસની સુંદરી તેને ધર ધીંગાણુ કાઠા ખાય ૮
- સોળ વરસની સુંદરી જળ ભરવાને જાય
કાંટો વાગ્યો પ્રેમનો તે તો ઉભી ઉભી જોડા ખાય ૯

- કુવલ કાંઠે કેવડો વાવે વાંકો વાવ
જાગીમરે રંકણે દેવે તો સુખડા જીવને વાવ ૧૦
- વાડી ઠેકે વાદરો વળા હસણા કરે જોર
નારી ઠેકે ઢોલીયો એને જોખનીયાનું જોર ૧૧
- સજન વાત કહું સનેહકી પરમુખ કહો ન જામ
મુંએ કાસખનો બયો સમજ સમજ પસ્તામ ૧૨
- ચલનો બલો ન કેશકો ફુલીતી બલી ન એક
માંગવુ બલુ ન બાપકુ પ્રભુ રખાવે ટેક ૧૩
- તું કાંટાળો કેવડો ને હું વાડી માંધલી વેલ
તે કેદી મારો છોડો જાણ્યો કે મે કાધું મેલ ૧૪
- નદી બાંધુ નવ ડાહીએ વળા સમુદ્ર બાંધ્યા નવ જામ
પુને બાંધુ વડોદરાને ગાંદે તારી રૂઝ છોડાવાને જામ ૧૫
- નાના હતા ત્યારે નીકવા થતા ઘડી હસણતા નહિ
મોટા થયા તો બખદળ પડ્યા બેઠા બોલાવે કોઇ નહિ ૧૬
- હવે જોયો બળખ્યો નીચી જોઇ નાર
એકળ પેદા વાણીયો ત્રણે ને કાં ધમાર ૧૭
- પાડુ પડે જોબડું સમી સાંજનું સુરાર
આડધી રાતનું આકળું મહુડે વીઆપ ૧૮
- હંધ ન જીવે તુટી ખાટ જીખ ન જીવે ટાંઢો બાત
ખાસ ન જીવે ધેખી ઘાટ પ્રેમ ન જીવે જાત કજાત ૧૯
- ધુળે ધાળા ખજખજે નીર નદીઓનાં થંભીયા
લલવાર જરણી તીર બાલા સામ સામા છુટીયા ૨૦
- તારોડ મામની કડીઆરી અંખરા લાવી કાપી
આવા પીવાનું કંઈ ન મળે પછી બેઠી બેઠી તાપી ૨૧

કુવામાં કથુતર બોલે ગરબર વાળે ગોટા	
અત્રીજા કાકાને ફેસલાવે સામા આવ્યા છે ખોટા	૨૨
ચુરી ચાલી સાસરે પગમાં ઝાંઝર ચાર	
હાથે લીધો ફેરમાં ઉંટ ઉપર અસવાર	૨૩
હરખો ફેરવે ચરખો પુછ ફેરવે જોને લાટ	
નવી કરે રોટલા લખોટો લખ જાય લાત	૨૪
છંછેરાના ચાવડા પટેલ મનમાં મદન ભેર	
આખી રાત મેનત કરાવી ખીચડી ન આપી શેર	૨૫
ત્રણ ખુણાની તલાવડી ઉપર કાળા વેલા	
ગર હતા તે ગફામાં પેઢીગ્યા બહાર રહ્યા બે ચેલા	૨૬
વાટ જુની પગ તાગા છેલ્લ સમી કયો જાય	
ધોડા હોય તો આપડે પાળા પથન થાય	૨૭
ઓહો કરેને હોલા ટોકે દુવે મગને જળ	
સાળા વાળા મોઝી આરડી ઢોળાપુ અખાળ	૨૮
સજન પથારી સાંકડી તો સુવાનો સ્વાદ	
હયે હયુ જો મળે લોહુ મેળવે લુવાર	૨૯
સજન પર ધર જાય કે દુખ ન રોયે સોય	
ભરમ ગુમાવી આપકો ખાટ ન દેવે ફાઇ	૩૦
સજન મીઠાપી ખોત હે તાલી મીત્ર અનેક	
જન દેખે છાતી ઢરે શો લાખન મે એક	૩૧
આશા પાશા નીરમળા ઠગ ઠાકોર સોનાર	
એતા જન નહિ આપણા શીંહ શરપને નાર	૩૨
ઉજડ ફેરા શીરખશે નીર ધન્યા ધન હોય	
આવ્યા જોખને સે.સા પડે મુવા સજવન ન હોય	૩૩

- આશનાઇ ઉશે કરના જીય કાશીના સાક્રહો
કેખનેમે ખુશનુમા જાતકા અશરાક હો ૩૪
- હનમાં વીરડીયુ હને ખડીયામા બજાર
સજનહારે સજ્યાં એક ઘોડો અને બીજો અસ્વાર ૩૫
- વિપત પડે ન પલખીએ વલ એવી પત ન જાય
વિપતે ઉધમ કીજીયે ઉધમ વિપતને ખાય ૩૬
- પય પુરાણુ ઘી નવું ધર સુલસુલનાર
ચર કરી તુરી પલાણવો સદ્બાગી સંસાર ૩૭
- મનસુખા માનવ તણા આટલું બધા આ ઠીક
ભાંચળીયો લખમણુ બણે ઠાકર કરેછ ઠીક ૩૮
- માયા મરદની માનની ના મરદની મા
દાતાર હોય તે વાપરે સોમને નામે સા ૩૯
- બાગ બગીચા કારણે હોય માળી હજાર
કામને કીરતી અને જોયે ધણી જરૂર ૪૦
- શાંકડી શેરીમાં ફલવાળી માલણુ વેચે ફુલ
મોગરાને ચંપો વેચ્યઃ ગયા મોઢા થયા તેના મુલ ૪૧
- નાતી હતી નખ જેવડી વળી નાતી મેવા હેઠ
વળી વાંકા અંખોડો વાળતી ન મેલ્યા દીયર કે જેઠ ૪૨
- હાથમાં ફુલ છાખડી ફુલ વેરાતાં જાય
માર્યો હોય તો માનજે એણે કરડે કાળો નાગ ૪૩
- હાથમાં ઝમરખ દીવડો હું તો શેરીએ જોતી જાઉં
ભગવાં પેડું હું તો લુગડાં હુંતો જોગણુ બની જાઉં ૪૪
- અમદાવાદ ગાડાં આવ્યાં મહી બર્ધા છે દીર
ખરડ્યો હોય તો મુલવે મારાં ફાટી ગયાં ચીર ૪૫

ચીતળ શહેરની ચુંદડી જત્રે કાશ્વ સેવા જાવ
 નાની હતી ત્યારે બેળી રમતા હવે કેવાતી પરણેત નાર ૪૬
 સીંગલદીપથી ગાડાં આપ્યાં મહી ભર્ષા છે દંત
 પરણ્યો હોય તો મુલવે મારે મુડો પહેરીવાની હોશ ૪૭
 મારા ફળયા માથારસ પીપળો પીપળે કળેલ મોર
 પરણ્યો મારો પરદેશમાં મારે મુડે પડયા ચોર ૪૮
 ટુંકે પાને આપલી લાભે પાને ખમ્બુર
 નર છોગાળા મરી જમા મારે માથે બાગ્યો મલ્બુર ૪૯
 ટુંગર કોરી ધર કરે આલના કરે કમાડ
 પીળળાનો કરે દીવડો મેલ કરે મલાડ ૫૦
 નહિ બોમો નહિ બાલીઓ નહિ ધડાનો ધાટ
 પરણ્યો મારો પરદેશમાં અને વરકે જાતી વાટ ૫૧
 બારપરામાં સાસર કોળીવાડામાં કેડા
 લીલા સાયલની ચુંદડી મારે કસું ને નના છેડા ૫૨
 પારેવા પગ ટુકડા ઉડતા બેલાડ
 જોડે જોડ મળે જોડે લખ્યા હો લલાટ ૫૩
 ઉડી ઉડી આવે આગણે વળી વળી પાછી જાય
 એ નારીને અમે શું કરીએ ખાવાનું બગાડી જાય (માખી) ૫૪
 ચાર પગનું ચોગડું મહી ભમર જાળી
 જે અર્થ ન છેડે તેને આપ મુળાઓ માળી (ખાટલો) ૫૫
 ત્રણ પગારો જનાવર મારીયો લાવીને નાખ્યો રાજદરબાર
 પેટા ખાચ ખાહણ વાણીયા પછી ખાચ સૌ લોક (શીંગોડાં) ૫૬
 આવો બાઈ ઓળા કરો એ પગ પોળા
 એક હાથે ઝાલો બીજે હાથે ધાલો (ધંટી) ૫૭

કાળી કુતરી લગ્યપચ

બે માંથાને ફક્ત પગ

(પાણીની પખાલ) ૫૮

ચીતી પડી નાર ઉપર નર બેઠો

ટાટીયા કર્યા લાંબા તરત તરત કાઢ્યો બેઠો (સાલ) ૫૯

અચક મચક રાતું ચટક ઉપારી ટાટીયા પાસું હટક

ચોડું પાસું ત્યારે મો મચકારીયું વધારે પાસું તો હસી(હાથલુચુડો) ૬૦

હાસ કરીને હેઠા બેઠા ધોળા રાખ્યા પગ

ધમકી કરીને ઘોઠો માર્યો નીકળ્યું ધોળુ બખ (ધંટી) ૬૧

એક જનાવર લાડકો મહી મંસને હાડકો

જીવે ત્યાં સુધી બોલે નહિ મુવા પછી બોલે સહી (સંખ) ૬૨

અંગ કાળુને દંત ઉજળો ચાલે ચમક ચાલ

સાસુ વહુને દીકરી એ ત્રણેનો એક બરથાર (હાથનોચુડો) ૬૩

કાળો છે પણ કાગ નહિ લાંબો છે પણ નાગ નહિ

તેલચઢે પણ હનમાનનહિ કુલ ચઢે પણ માદેવનહિ (નાસીનો અંબોડો) ૬૪

ગળગળ બાલે ને ચપચપ ચુવે

સાડલો મેલીને બાધરે લુવે (દાતણ) ૬૫

સો પગારો ચીત્રો ઉભી બગરે બખ

રાજા પુછે રાણીને એ કયુ જનાવર બખ (જીવો) ૬૬

કપીજીને ઘેર ગપીજી આવ્યા આવો ગપીજી

બાર હાથ ચીલાકુ તેર હાથ બી (ધર) ૬૭

નદી કાંઠે નીપજે નરને નામે નામ

આઠ મહીને થાય એ કારતક મહીને કામ (મીઠોળ) ૬૮

અર પગારે અરગસો મારીયો નાખ્યો મેદાન

વાણીયા બાહાણુ જમી ગયા સમ કરો વીચાર (લવીંમ) ૬૯

તેર પગારો તેતરો નેરીએ નાકો જાય
 રાજા પુછે રાણીને તે શું જનાવર જાય (ગાક) ૭૦
 પાણી પીતી દુઝળી તરસી માટી હોય
 પું દેહાણુ નાગ તણા સુકવી માગે હોય (જાશ) ૭૧
 નદી કીનારે નીપજે કાંકણીયો કણુ થાય
 દરહી કાઢે ચોકમા અને અઢારે આલમ ખાય (મીકું) ૭૨

પ્રિય વાંચક આ-(દોહરા) ના અધુરા રહેલા (દોહરા)
 રમુજી રહસ્ય યાને કાઠીઆવાડી (દોહરા) લાગ ત્રીજામાં
 વાંચવા કૃપા કરશે. નીચેને સરનામે મળે.

જાતની ચોપડી વેચનાર

બુકસેલર નુરમામદ જુસુબ મેમણુ

ટે. નોવેલ્ટી સીનેમા ટીકટ આશીસ સામે

ઘીકાંટા રોડ—અમદાવાદ

